

“Gənc yazarın e-kitabı” N 55 (69 - 2013)

SARA SELCAN

Yovşanlı düzlərdə üzü küləyə

Poetik toplu

”Yovşanlı düzlərdə üzü küləyə” gənc şairin oxucularla ilk görüşüdür. Bu kitabda zərif hisslərdən cilalanmış duyğular, ülvi düşüncələr, vətən ağrıları şeirə çevrilərək müəllif tərəfindən orjinal, poetik deyimlə təqdim edilir.

Virtual redaktoru və e-nəşrə hazırlayani:
Aydın Xan (Əbilov), yazar-kulturoloq

2013

www.kitabxana.net
Milli Virtual Kitabxananın təqdimatında

"Gənc yazarın ilk e-kitabı" 55 (69 – 2013)

Bu elektron nəşr Yeni Yazarlar və Sənətçilər Qurumu: <http://www.kitabxana.net> - Milli Virtual Kitabxananın "Gənc yazarların Internet resurslarında e-kitabla iştirakı təlimi" ("Gənc yazarların maarifləndirilməsi. İnformasiya texnologiyaları istifadəsinin inkişafı" altbölümü) kulturoloji-innovativ layihəsinin davamı olaraq nəşrə hazırlanıb və yayılır.

Elektron Kitab N 55 (69 – 2013)

Kulturoloji layihənin bu hissəsini maliyyələşdirib:

**Azərbaycan Respublikası Prezidenti yanında
Azərbaycan Gənclər Fondu və YYSQ:**

<http://youthfoundation.az>

SARA SELCAN

Yovşanlı düzlərdə üzü küləyə

Poetik toplu

"Yovşanlı düzlərdə üzü küləyə" gənc şairin oxucularla ilk görüşüdür. Bu kitabda zərif hissələrdən cılalanmış duyğular, ülvi düşüncələr, vətən ağrıları şeirə çevrilərək müəllif tərəfindən orjinal, poetik deyimlə təqdim edilir.

YYSQ - Milli Virtual Kitabxana. Bakı – 2013. E-nəşr N 55 (69 - 2013)
Virtual redaktoru və e-nəşrə hazırlayanı: Aydın Xan (Əbilov), yazar-kulturoloq

"Gənc yazarın ilk e-kitabı" silsiləsindən bütün kitablarla buradan tanış olun:

http://www.kitabxana.net/?oper=e_kitabxana&cat=167

SARA SELCAN

**YOVŞANLI DÜZLƏRDƏ
ÜZÜ KÜLƏYƏ**

SARA SELCAN

**YOVŞANLI DÜZLƏRDƏ
ÜZÜ KÜLƏYƏ**

BAKİ – 2013

Redaktor: **İNTİQAM QASIMZADƏ**

SARA SELCAN

Yovşanlı düzlərdə üzü küləyə

Bakı, “Elm və təhsil”, 2013, 84 səh

“Yovşanlı düzlərdə üzü küləyə” gənc şairin oxucularla ilk görüşüdür. Bu kitabda zərif hissələrdən cılalanmış duyğular, ülvi düşüncələr, vətən ağrıları şeirə çevrilərək müəllif tərəfindən orjinal, poetik deyimlə təqdim edilir.

SARA SELCANA
XOŞ GƏLMİŞƏN DEYİRƏM

Bu Saranı da sel aparır,

Axan Arpa çayı deyil.

Fələyin verdiyi açar

Heyif, bəxt açarı deyil.

Və yaxud başqa bir kiçik şerində oxuyuram:

Yenə solmağa başladım,

Hayandasə payız gəlir.

Sən al qanınla yazırsan,

Mənə qara kağız gəlir.

Gənc oxularımız üçün "qara kağız" sözünü izah etmək istəyirəm. İkinci Dünya müharibəsində həlak olmuş əsgərlərin ailəsinə ölüm xəbərini verən məktublara deyilirdi.

Yuxarıda sizə təqdim etdiyim misralar "Azərbaycan" jurnalının yeni çapdan çıxmış doqquzuncu sayındandır. Jurnal ənənəsinə sadıq qalaraq bizim ağsaqqal, ağbirçək sənətkarlarımıza yanaşı gəncləri, hətta bəzi gənclərin ilk şeirlərini oxulara təqdim edir. Təki yeni nəfəs olsun, misralarda istedad işığı duyulsun. Jurnal bu işi yaradığı gündən bu günə kimi davam etdirir. Bizim nəslin də, bizdən əvvəlki nəslin də bu jurnalın arxivimizdən saralılmış səhifələrdən gənc qəlbimizin çırıntılarından yaranmış misralarımız yaşayır. Uzun illərdən sonra bu jurnalın qəzet bolluğu, ədəbiyyat aləmində öz sanballı yerini qoruyub saxlaya bilməsinin də səbəbi peşəkarlarla yanaşı, o biri əli ilə gənclərin əlindən yapışmasıdır. Sovetlər dağilandan, poeziya məkanından sərhədlər götürüləndən sonra bədii sözlə, bənzətmə, tapıntı ilə oxucu təəccübləndirmək çətindir. Çox şükür ki, belələri tapılır. "Azərbaycan"ın 9-cu sayında imzasına ilk dəfə rast gəldiyim Sara Selcan bu gənclərdəndir (Bəlkə gənc deyil, çox çap olunub. Mən boynuma alram ki, şeirlərini ilk dəfə oxuyuram). Amma oxuduğum bu şeirlərdən deməyə sözü olan, istedadlı, mütaliəli bir insan görürəm. Çox vaxt, hətta mavi ekranдан bəzi gənclər istedada mütaliənin gərəksiz olduğunu deyirlər.

Mütaliə lazımdır, vacibdir! Heç olmasa ona görə ki, kəşf olunmuşları, yazılmışları bilmədən yenidən "Kəşf edib", öz kəşfin bilib, zəif təkrarı ilə öyünüb gülünc vəziyyətə düşməmək üçün. Bu misralar arxasında alovlu və ağrılı bir ürək çırpınır, sözü tükənməyəcək bir ürək:

Hər doğulan insanla,

Ölən insanla

Tanrı dünyaya

Bir kəlmə piçildayır:

Ardı var...

Sara Selcan başqa bir şerində deyir:

Könlüm saz nəşəsidir,

Söz saflar peşəsidi.

Daha nə düşəsidi

Bəxtimə bundan gözəl?!

Görmədiyin, tanımadığın, danışmadığın və danışdırmadığın insan haqqında belə böyük inamla danışmaq hünəri məndə hardan qaynaqlanır, heç özüm də bilmirəm.

Bu Sara Selcan, bu da onun şeirləri, oxuyun, qarşıda uzun bir yol var, uğur olsun.

Fikrət QOCA

Ədəbiyyat qəzeti oktyabr 2010

Şeir şəklində

ürəyim

DÜNYAYA SİĞMAYAN İSTƏKLƏR

Dünyaya sığmayan istəklər var.
İçi duyulmayan təklər var.
Var Su bəyazlığı.
Yovşan qoxusu,
bir də Düzənlik azadlığı.
Yenə solmağa başladım,
Hayanasa payız gəlir.
Sən al qanınlə yazırsan,
Mənə qara kağız gəlir.
Bilirəm orda yağışdır,
Görmürəm qoxusu gəlir.
Ört basdır etmə sevgini
Könlümə duyğusu gəlir.

Dodaqlarımda sözlər misra-misra,
Ürəyimdə şeir şəkli.
Və yaxud şeir şəklində ürəyim,
Şəkillərdə gülümsəyən kədərim
Yaddaşımın mağara qaranlığında
Yovşan qoxulu sırlər,
Sirrin qaranlığında
Yolum ay bəyazı,
Bəyaz bu yer, bu göy, bu su.
Alnimin ortasında
Yaşadıqlarım
Və yaşayacaqlarım yazı-
Oxuya bilən varsa buyursun.

Bəmbəyaz qanadlarımıla
Yarı adam, yarı quşam.
Sən heç məni anlamadın
Nə vaxt, nə dildə danışım.

Hansı rənglə toxuyum
Şah sevginin qübbəsini?
Hansı hisslərlə çəkim
Sevginin azad rəsmini?

Hansı səslə söyləməli
Şərqisini duyğuların?
Hansı işıq aydınladar
Könüllərin qaranlığını.

Bir az unudum səni
Səni bir az saxlayım.
Ya susum, gözlərimdə
Əbədi yas saxlayıım.

Asıldığım umudun
Kəndiri köhnə, qırıq.
Həbs edibdi Günəşİ
Bəxtimdəki qaranlıq.

Yaman insafsızdır
Qəhr olsun onlara.
Qocaman nifrətim var
Bütün ayrılıqlara

Candır yer əmanəti,
Ruhumuz sərr yerində.
Bizə yaşamaq düşüb
Bu naməlum ömürdə.

Gündəlik qismətindir
Əzab, arzu, sevgi, nifrət.
Sən istədin, istəmədin
Budur əbədi həqiqət.

Alın yazında kodlaşıb
Nə vaxt gedib qalmağın.
Sənə kömək olar ancaq
Sular kimi pak olmağın.

BİR YAZI ALTDA

Yüyürüb büdrədim, qaçıb yoruldum
Bir əlçim buludun bəyazı altda.
Ömür yolcusudu dünyada hərə
Dərini piyada, dayazı atla.

İtən ümidlərin oğrusu olmur,
Hamısı yalandı, doğrusu olmur,
Donan çıçəklərin ağrısı olmur
Kəskin şaxtalарın ayazı altda.

Görən yox o zülmümü, bu tabımı,
Yaşamadan yaşlanmaq əzabımı.
Oxuyan olsa könül kitabımı,
Bir yazı üstədi, bir yazı altda.

Gündən-günə üzülürəm
Sevgili dərdin üzünə.
Dəndlərim dəva kimidir
Məlhəməm özüm-özümə.

Yaramı sariyb özüm.
Özüm yaramı qanatdım.
Tək canımdan baş götürüb
Canı tərkə can atdım.

Göylərdə vuruldum elə
Yetməmiş sırr qapısına.
Qaynayıb qarışdı qanım
Vətənimin yarasına.

*Bitirdim bu baharı,
Bu yazı yazı-yaza.
Açılmayan bir səhər
Gəlib yetdim payızə.*

Bir itkin xatırəylə
Ömrümü bağışlaram.
Gözlərim qapanan an
Göylərdən yağış başlar.

Kimsə bilməz yerimi,
Buludların yanında.
Görən necə qalaram
Bu dünyanın yadında?

Bir damla göz yaşı,
Bir dünya sənsizlik.
İtirdim qanadlarımı.
Mən o vaxt tələsib.

Su bir içimlik,
Gül bir dərimlik.
Can bir yaşamlıq.
Eşq bir dəlilik.

Dayan dayana bildikcə,
Döz payızın yağışına.
Tək ağlar ALLAH adamı
Söz payının göz yaşına.

Saxlar məni göy üzündə,
“Göy üzünün o üzündə”
Qalib həmən düzümündə
Yetər o qəm yüz yaşına.

Aldadıl allanmağında,
Çapılıb talanmağında,
Doymur dolanmağından
Dünya özü öz başına.

Bitərmi ağrilar
Sırr sırrı açanda.
Min ömrün acısı
Bir yaşamlıq canda.

Yetərmi dualar
Tanrı rızasına.
Mən də qərq oldum
Tale qəzasına.

Yağarmı yağmurlar
Mələklər əlində,
Misralar çırpınır
Ana şeir bətnində

İZNİMİ VER

Siz məni əzaba sürüklədikcə
Bağrıma basdığınım daşlar göynədi.
Axı qəlbim idi siz əzdiyininz
İllər adlayınca yaşlar göynədi.

Nə çiçəyin oldum, nə arın oldum,
Yaşılını yaşamadığım bahar.
Dünyada ən vəfali yarın oldum,
Ey kədər, məni uzaqlara apar.

Köhnə kəndir, ya zəhər bir damla
Cismimə yoxluğun gerçek üzün ver.
Olursa olsun, Tanrıım, hansı yolla
Ölümə getməyə sən iznimi ver.

BİR ÇİÇEK ÖMRÜ

Bir çiçek ömrü yaşamışam
nə vaxtsa
hərdən mənə elə gəlir.
Ya bir quş ömrü,
ya ağaç ömrü, daş ömrü
yaşamışam.
İnanıram,
çox-çox inanıram
haçansa ömrünü yaşadığımı
dənizlərin, adaların.
İlahi görən sonu nə olur
Dünyaya qərib adamların?.

TALE NAXİŞİM

Mən elə bilirdim ki şeir,

Tale naxışımı mənim.

Atam, anam görüb dedi,

Ən pis vərdişimdi mənim.

Neyləsəm də bacarıb,

Keçəmmədim bu işimdən.

Düşüb bir az da açığa,

Əl çəkmədim vərdişimdən.

Qulaq asmayıb heç nəyə,

Böyüüb özümdən çıxdım.

Özün bil neylərsən, Tanrım,

Böyüün sözündən çıxdım.

İLĞİM

Başımı gicəlləndirdi
Dünyaya yovuşmayan adamın
Yuxusundakı yovşan qoxusu.

Ayıldım.
gördüm ki,
yaman bürküdü, oh, yandırdı məni
bu ilğım.
Qaçmağa yerim də yox,
Dünyadan hara çıxım?
Gözlərim qoşa bulud –
yağan leysan yağışdı,
Göz yaşından Araz da dolub,
daşdı.
Bəs indi gözlərimi hara sıxım?
İnanmırın mənə
zarafat sayırdın sözümüz,
Gördün ki.
öldürdüm özümü.
Yaxşı,
qanımı kimin üstünə yıxım?

SEVDİM

Qara məxməri gecələri ulduzlara görə sevdim,
Gündüzləri mavisinə görə Göyüzünün.
Meşələri doğmaliğinə görə sevdim ağacların,
Ağacları ucalığınə görə.
Sevdim axar suları səsinə görə,
Səsləri
Bəyazlığınə görə,
Quşları azadlığınə görə sevdim.
Sevdim, sevdim,

Sevdim.
Səni nəyə görə sevdim
Bilmirəm,
amma səni sevdiklərimdən çox sevdim.

DƏRKEDİLMƏZ

Dodaqlarının ucundakı təbəssümdə
Titrəyən qəmi görmədilər
Qəlbinin gizlinindəki istəkləri
Yağmalayanlar.
Duyan olmadı yovşan ətrini
Ruhunda,
Sən xoşbəxtlərin xoşbəxtisən
Ancaq yuxunda.
Sənin dilini öyrənib
Könül kitabını oxuyan olmadı.
Kəşf edən olmadı
İçinin insan nəfəsi dəyməmiş torpaqlarını.
Səni nə dərk etdi, nə tərk etdi
Yanındakılar.
Min illərin dustağısan

Zindan səndən ayrılmadı.

HƏYATIN CAVABI

Vaxtıñ azadlıqsız sərhədində
Qoca-qəddi bükülmüş.
Özü də bilmədən
Ömür adlanan oyunda
Aldanmış oyunçunu oynamış.
Oynadıqca doymamış.
Oynamış,
yenə oynamış
Uduzub sonra da tüpürmiş
Ən gözəl arzularını
Etdiyi səhv'lərdən
Həyat
Siqaret kimi çəkib.
Külünü üzünə üfürmiş.
İndi mənasız gözlərində
Mənalı suallar var həyata.
Cənab Ölüm
Yaxınlaşır ona
Özü də hiss etmədən
Hər gün
bir addım daha.

HİSSLƏRİN AĞRISI

Göy üzü bulud-bulud,
Ay buludlar içində.
Çəmənlər çiçək-ciçək.
Çiçək otlar içində.

Nisgilli ayrılıqlar
Yer üzündə hələ var.
Hansı adla qalar
Adım adlar içində.

Ruhunda fəryad adam,
Məni sən oyat, adam.
Dünya dolu yad adam,
Mən bu yadlar içində.

Bağrım o daşda yandı,

Gözlərim yaşda yandı.
Alışdı yaş da yandı.
Quru odlar içində.

Tanrı sevən kəslərin,
Dinlə eşq hədislərin.
Zədələndi hisslərim
Bu kobudlar içində.

MƏN OLAN YER

Qorxulu filmlər kimidir
Vağzalı havasıyla gəldiyim bu yer.
Burda cürbəcür terroristlər var,
Qruplaşmalar-mafioz.
Hisslərim Fələstin kimi
bombalanır vaxtaşırı,
torpaqlarından müqəddəslərin qanı axan
Bağdad kimi duyğularım -
Həm Allaha yaxın,
Həm şeytanın hiyləsindən
qan girdabında.
Mən Təbriz kimi yəm
Qadağalar altında yaşayan.
Uzaqlaşdırılan doğmalarından
Mən bir az da Qarabağ kimi yəm.
İşgal olunan.
Haqq səsini ətrafindakılar eşitməyən
Naxçıvan kimi yəm.
Vətəndən-vətənə yolu olmayan,
Bakıya oxşayıram mən bir az da.
Şimalın əzmək istədiyi,
Qərbin barmaq silkələdiyi,
Cənubun hədələdiyi
Sərvəti göyə sovrulan vətənimin
səfillər kimi
duyğularım ac.
Burda olanlar qəzəb, nifrət.
Qeybatancaq.
Bax bu cür yaşayıram, Tanrım,
Sənmi yazdırın bunları alnıma?
İnanmırıam sənin yanıldığına.
Uzaqdan baxıram özüm-özüma.
Mən yoxam əslində
Mən olan bu yerdə.

BU SARANI DA SEL APARIR

Bu Saranı da sel aparır,
Axan Arpa çayı deyil.
Fələyin verdiyi açar
Hayif bəxt açarı deyil.

Bu Saranı da sel aparır,
Köməyə Xan Çoban gəlir.
Aparır sellər Saranı
Ağ sularda Selcan gəlir.

AY KİMİ AĞ

Ağ – Ay kimi ağ,
Səndən köçmək kimi
Çətindir sənə qayıtmaq.
Səndə olmazları görmək.
Səndə olacaqları
Heç kimdə olmayacaq qədər
Müqqəddəs bilmək.
Sevmək, sevmək,
Sevərək ölmək-qovuşmaq
Və yenə sevmək.
Ay kimi ağ arzular qanadında
Göyün yerində
Nura çevriləmək,
Gecələrin birində.

BİR GECƏ

Gözə görünmür ahım,

İçimdə boğuluram.

Hər gün təzə dərd ilə

Yenidən doğuluram.

Yenidən başlayıram

Təkrara olanları,

Gözləyirəm çin çıxmır

Könlümün xəyalları.

Aldadıb yaziq ömrü

Keçirirəm beləcə.

Özüm də xəyal kimi

Yox olacam bir gecə.

Gecə gündüzə döndü,
Bulud yağışa.
Günlər ömrə,
İllər yaşa.

Ümidsizliyə düçar etdiyin ürəyin
Şoran torpaqları
susuzluqdan çat-çat
qurudu
amma partlamadı
şüuraltı sularla cana gəldi
ona dərs verirkən
özü dərs aldı Həyat.

EY BƏŞƏR

Çöldən gözəllərin
içdən eybəcər,
içdən gözəllərin
Çöldən eybəcər.

Nahaq ağır gəlir haqdan
çəkilə

Xilqətində şeytan var, ey bəşər.

SÖZ BAXTIM

Dünyada mənim söz baxtım,
Sözdən doğuldu öz baxtım,
Olsa da belə yüz baxtım
Mənimki yenə gətirməz.

Özüm billəm nə çəkirəm,
Gözlərimdən nəm çəkirəm,
Bu dərdi ki mən çəkirəm
Vallah dünya da götürməz.

Məndəki "məni" duymazlar,
Sevərəm bilib qoymazlar,
Məndən sənə yar olmaz, yar,
Sən də məndən əlini kəs.

Açılmaqdı o qönçə də,
Saraldı gülüm, saraldı.
Elə yandı bir gecədə
Bülbülə tək külü qaldı.

Məlhəm yoxdu bu yaraya,
Dost da tapılmaz haraya,
Neyləmişdim ki, dünyaya
Məndən belə qisas aldı.

Bax e, necə bilməmişəm,
Bu çağadək görməmişəm,
Diriyəmmiş, ölməmişəm,
Tanrım, necə diri qaldım?

Ey, yoxsa ki sən çağırın?!

ORDA

Yenə solmağa başladım,
Hayanasa payız gəlir.
Sən al qanınla yazırsan,
Mənə qara kağız gəlir.

Bilirəm orda yağışdı,
Görmürəm qoxusu gəlir.
Ört-basdır etmə sevgini,
Könlümə duyğusu gəlir.

GÖZƏL

Dünya sıniq pəncərə,
Kimlər keçmir hər cürə,
Baxdım dərviş, tacirə,
Ağam, qulumdan gözəl.

Kim məsum, kim paxıl de,
Gözlərimə baxıb de,
Mənimçün bir nağıl de,
Əvvəli sondan gözəl.

Şər şərliyin atmadı,
Gecə-gündüz yatmadı
Şeytan paltar tapmadı
Mələk donundan gözəl.

Könlüm söz nəşəsidi,
Söz saflar peşəsidi,

Daha nə düşəsidi
Bəxtimə bundan gözəl.

Gah gen dünya, gah da dar,
İçimdə min dünya var,

Hələ də bu dünyada
Ölüm olumdan gözəl.

BU MƏN MƏNƏ YAD BAXIR

Bu mən mənə yad baxır,

Gah sevir,

gah darıxır,

Baş açmadım ki axır

Yoxam,

varam özümdə,

Yovuşdum yovşanlara

İsti aran düzündə.

Min ilin yağmuru
Bir gündə yağdı,
Yağdı, yağdı, yağdı ...
İçində dara çəkilənlərin
Başında tanrı sığalı.
Başları üstdəki hənirti
Tanrı qoxulu,
Tanrı yuxulu mində bir gecə.
İçində dara çəkilənlərlə
Dünyanın oyunu
Bitməz heç-heçə.

*Sevginin
dan yeri*

DÜNYANIN VAXTI

Tərtəmizdi bu səhər,

Bir körpə üzü kimi.

Taxıb Tanrı dünyaya,

Gecə bəxt üzüyünü.

Buludların ağızı da

Bu gecədən şirindi.

Partlayıb ürəyi

Çoxdan ölüb Şər indi.

Xoşbəxt olub bu gecə,

Bu səhər də bəxtəvər.

Gör anamız dünyanın

Necə gözəl bəxti var!

SEVGİ ŞEİRİ

Gəzdik vüsal gümanında.
Azdıq hicran dumanında,
Bu sevdanın yollarında
Üz-üzə gəlmərik bir də.

Qəlbdə dilək neçə-neçə,
Əfsus ömür döndü heçə,
Gedək burdan gəl bir gecə
Daha bizlik nə var YERdə ?

Köcüb gedək durnalar tək,
Ya da çıçək olub bitək,
Arzuya, murada yetək
Xoşbəxt olaq o ömürdə.

GƏLİBDİ

Tapmayaydı heç kaş məni,
Qara gözlərdə yaş məni,
Məcnun bilib bu eşq məni
Düşüb sorağa gəlibdi.

Keçilməz yolu keçməkdən,
Qəmdən-qəmə köçməkdən,
Hər gün adını çəkməkdən
Dilim də zara gəlibdi.

Nə doğmasan, nə yad deyəm,
Adına təzə ad deyəm.
Nə şeymis vüsal deyilən
Bizdən uzağa gəlibdi.

SƏNƏ GƏLMƏ DEYƏNDƏN

Çəkdiyim təzə dərdin,
Sevgiydi köhnə **adı**.
Yenə sevə bilmədim,
Mən yenə tənha qaldım.

Al günəş tək gəlmışdin,
Dözəmmədim istinə.
Sənə gəlmə deyəndən,
Qəmin gəlir üstümə.

Saralıb solan günlər,
Payız xəzəli kimi.
Ayrılıq bu taledən,
Ayrılmır zəli kimi.

YOL

Getdiyim bu yol ki var,
Dünyanın dərd yoludur.
Arxamca çəkdiyim yük
Adəmdən də uludur.

Dərdsiz darıxan ürək
Qəmdən-qəmə bükülür.
İçimi yandıran söz
Misralanıb tökülür.

Bu dərd mənə doğmadır,
Gəlib içimdən keçir.
Ulu Tanrı payıdır,
Sənə sevgimdən keçir.

Yağışa dönür
Səbr kasası dolanda buludlar.
Xatırəyə dönmür
Hər yaşananlar.

MƏN ŞƏKİLSİZ ADAMAM

Mən şəkilsiz adamam,
Belə ki
Şəkil yerinə yaz yağmurunun ətrini
Təsəvvür edin,
İyləyin.
Çəkin ciyərlərinizə bu ətri
ən dadlı qoxu kimi.
Onda apaydın görünəcəm

Sırsız, tilsimsiz və daha nələrsiz,
Özüm olduğum kimi.
Mən şəkilsiz adamam
Və həm də sənsiz.

Ömrümdən bir yol gedir
Sevginin dan yerinə,
Bircə səni yaşatdım
Ruhumda can yerinə.

Gizlərəm gəzlərini
İçində gözlərimin,
Gah bahar, gah xəzansan
Sətrində sözlərimin.

Ayrılıqla açılır
Hər səhəri eşqimin,
Ürəyim həmdəm bilməz
Səndən başqa heş kimi.

YAR ASALAR

Sevən eşq hərisidi,
Eşq ruhun nəfəsidi,
Gecənin dəlisidi
Uçuşan yarasalar.

Hanı öldüyüm sevgi,
Canı verdiyim sevgi,
Məlhəm bildiyim sevgi
Könlümə yara salar,

Yarın yarsız nə əlacı.
Gün var şirin, gün var acı
Əkmədim bu ağacı
Sonunda yar asalar.

QIRILAN GÜMANLAR

Açılmadı eşqin qızılğulləri
Açıldı taleyə dərd qapıları.
Daha qalmağına bəhanə yoxdu
Getməyin üçün min ad tapılar.

Yollar ayağına səcdəyə gəlməz,
Nə göylər hönkürüb saxlayar səni.
Ümidlər bir ucdn qırılar elə,
Elə ayrılıqlar haxlıyar səni.

Dözməzsən taleyin cığal oynuna.
Pəncərələr tuş gələr qəzəbinə.
Qırıb sindirdığın şüşələr kimi
Gümanın sıñib tökülər içində.

Günü tutub qaranlıq
Qoymur açılsın səhər.
Mən heç zülm görmədim
İnan sənsizlik qədər.

Mən sənsizliyim qədər
Susub yorulmamışdım.
Heç bir dərdin içində
Belə durulmamışdım.

Uçdu o ruh, o bədən
Ayrılığın köçündə.
Axır tapdım özümü
Yenə dərdin içində.

Sən boyda darıxıram
Qəlbində, otağında.
Mən boyda boşdu dünya
Biz boyda yoxluqda.

İlk kəlməsiydi
Son kəlməsi bu eşqin.
Nə görüşü oldu,nə öpüşü,
Nə mesajı.
Ürəklərdə bircə fotoyla qaldı -
Əksində dostluq şarjı.

SEVGİ SƏRDABƏSİ

Yaddaşımım mağar qaranlığından
Çıxarıb səni
Ürəyimin ənginliklərinə uçurdum.
Min illərin səssizliyində
Sənsizliyə asıldır gözlərim gedən qışın ardından
Yaşılını yaşamadan Gələn baharda.

Qəlbimin sən olmayan
Küncü də yoxdur
Dayanıb azca nəfəsimi dərim
Məni sənsizlik qədər incidən yoxdur
Ümidlərimə təsəlli verim.

Harda asılsın ümidlərim,
Harda dincini alsın
Sənə can atıb
Yürüməkdən təngənəfəs olmuş istəyim,
Harda

yetəcək sona
uğradığım sevginin ayrılıq qəzası?
Tanım mükafatı beləmi olur
təpədən-dırnağa qərq olduğun,
həyatının hər anında onu düşündüyün
acılarında qovrulduğun
qəhr olduğun
sevginin mükafatı-Ayrılıq cəzası.

Misir ehramlarından möhkəmdir
Səninçün tikdiyim sevgi sərdabəsi.
Mən sansizliya susadım
Sənsizlikdə var olan
Sən Cisim deyilsən
Hayandasə sağ ola-ola
Əllərin, üzün bəmbəyaz sevgi qoxuyan
Ruhsan kimçünsə
Ay kimi ağ
Qəlbimə çəkdiyim rəsmində.

Səndən köçmək olmur
Bitmir sənə qayıtmaq.
Sənsizlik, Ayrılıqlar
Min il getsəm belə bitməyəcək
Yolun Sonsuzluğununa
Sevgi sərdabəmdə
Tab gətirəcək eşq var.

Yoluna uzanası qollarım

qırıq,

Həsrətin çəkdiyim baxışında buz.

Sənə deyiləsi sözlərim yarımcıq,

Mənə gərək olan ürəyin bumbuz.

Göyləri bu cürə qəmli görməmişdim,

Günəşini belə solğun.

Sənə bağlıymış demə bu cahan da-

Üşüdür dünyani

soyuqluğunu.

Sən uzaqlardan
Boylanın ulduz parıltınlı.
Bəlkə heç rəşmin də qalmayıb
Yadında.

Mən
Sənin hər cizgini
qoruyub saxlamışam,
əzizləyib oxşamışam.
Özümüñkü etmişəm.
Mən səndə
Bitmişəm.

GEDİRƏM

Ömrün bu çiçək çağında
Gör necə solub gedirəm.
Qorxma yağmaram üstünə
Özümçün dolub gedirəm.

Daha gecdir.... innən belə
Soruşma ki günahım nə?
Eh,onsuz da çoxdan mənə
Dünya dərd olub gedirəm.

Ağlamağa son bəhanəm
Göz yaşlarımdır dən-dən,
Küsüb bu Yer kürəsindən
Göyə üz qoyub gedirəm.

BİR GEÇƏ

Gözə görünmür ahım,

İçimdə boğuluram.

Hər gün təzə dərd ilə

Yenidən doğuluram.

Yenidən başlayıram

Təkrara olanları,

Gözləyirəm çin çıxmır

Könlümün xəyalları.

Aldadıb yazılıq ömrü

Keçirirəm beləcə.

Özüm də xəyal kimi

Yox olacam bir gecə.

Getməyək burdan
Elə burda qalaq
Hər şeyə rəğmən.
Məkanı deyil, özümüzü dəyişək.
Bir az istilik qataq
Ürəyimizə,
Baxışlarımıza nikbinlik,
Münasibətlərə hərarət qataq.
Həyata gözəl nəğmələr oxuyaq.
Axi
biz yaxşı adamlarıq
hər ikimiz.

ƏN DOĞRU ÖLMƏZLİK

*Şəhid Vüqar Məmmədovun və bütün
çıçək ömürlü şəhidlərimizin ruhuna...*

Tanrı yer üzünə şəhidliklə doğdu
ölməzliyi,
Şəhidlikdi dünyanın ən doğru
ölməzliyi.

|

Bu dünyada bir alın yazısı,
Bir tale payı var hərənin.
Hərə bir cığır dikəlib gedir.
(Hər kəs öz yolunu aça bilmir ancaq)
Kimi dünyanın yükünü çəkir,
kimi dünyaya yük olub gedir.
Doğulan gündən
Gözləri göy üzündəydi o körpənin.
Ömrünün, gününün başına yiğisib,
Görünməyən göy üzünün buludları,
Onu üzünə məlhəm bilirdi
yerin ağacları,
yerin otları,
Gözlərinin qarasına,
tellərinin arasına
nəsə sirli, qamqarışıq,
bir işıq hopmuşdu.
Ayın bir parasıymış bəlkə də o,
kim bilir,
Qopub Götü üzündən Yerə qonmuşdu.

||

Başı bəlalı,
bəxti qaralı,
yaralı,
yaralı vətənə doğru
yad əllər uzanmışdı.
Gah açıq-aşkar,

gah oğrun-oğrun
qamarlayırdı
gözünə dəyəni, əlinə düşəni –
ayna gölü, yaşıl meşəni.
Qaralayırdı körpə quşu,
qoparırdı gözəl gülü
dənə-dənə, damla-damla.
“Göl oldu bir gün dama-dama”.
Qalxdı oğullar
yaralı vətənin qəmli səsinə.
Qalxdılar düşmənlə Üz-üzə, göz-gözə
vuruşa.
Döyüşə-döyüşə,
qanından torpağa qan verdi oğullar;
- Qoymarıq vətəni can verməyə!
Vətən yolunda can verdi oğullar.

|||

Gündə min hava çalır,
İnanmaq olmaz
bu dünyanın “çobanalladan” havasına.
Tanrının da gücü çatmır
anaların duasına.
Yer üzündə axan qanlar
axar suları ötüb.
Qan çanağıdı,
ağaran, qızaran,
bozaran gözlər.
Dünyanın da gözünü qan örtüb;
Hırs-hikkəsi, davasıyla
anaları ağlatdı bu dünya,

könülləri qanatdı
qan-qadasıyla.

|V

Ürəyindəki havaya
Düz gəlmədi bu dünyanın havası.
Hansısa özgə,
bir gözəl dünyanın havası üstə
doğulandan Aya çəkdi

üzünün bəyazlığından.
Qəlbinin təmizliyindən.
duruluğundan Suya çəkdi.
Bilmədik Götü üzü onu hara çəkdi?!
- Bunu bizlər bilmərik!

Gör bir nə yazılıbmış qaşının üstə -
Ölüm" sözü yaraşmir adının üstə.

Yaraşmir,
yaraşmir yaşının üstə!

∨

Mələklər səslədi onu yanına,
Axdı ulduz kimi, batdı səs kimi.

Qalxdı gözə görünməz sonsuzluğa
dodağında ilahi təbəssümü.

Özüylə göylərə o, nur apardı.
Çoxaldı ziyası günəşin, ayın.
Üstünə səpilən şəhid qainından
Ucaldı şərəfi ana torpağın.

Bir yarpaq ömrü, ya gül ömrümü
Yazmışdı Yaradan onun yaşına.
Heç vaxt solmayacaq,
qalacaq ancaq
O, elə həmişə çiçək yaşında.

1

Qosqoca vətənim son döyüşdə
Məglubiyətə uğradığında
Hiyləgər düşmənin toruna düşüb
Mən uşaq idim onda
vətənin ortasında
Günəşin altında
ayaqyalın oynayan...
Və o gündən tərgitdim oyuncaqla oynamağı.
Uzaqlara baxmağı sevdim,
Darıxmağı öyrəndim o gündən.
cığal oyunçuyla oynayıb uduzmağın
zədəsini aldı hisslərim.

O gündən Allahı görmək arzusuyla
Göyləri izlədim,
Baxdıqca baxdım
Doğma göydəki
Naməlum buludların dərinliyinə.

2

Məğlub əsgərlər nə edir
Duyğularını itirmiş
Həm də ən yaxın dostu müharibədə
İtkin düşmüş
Viran dağlarından boz qurd ulartısı
Göyə dirənən məmləkətdə.

Mən onda bildim

Yovşanlı düzlər qürub çağında
Nə oxuyur üzü küləyə
Özətrində.

Nə çəkir

Gecələr
Viran qalan yurd yerində
Dağıdılib-sökülmüş evlərin
pəncərələrində
işiq arayan pərvanələr.

3

Gedən danışıqlar bəhrə verməz
Bitməz bəhanələr.
Aldadıb yalançı vədlərlə
Yola verər illəri
ən vətənpərvər siyasetçilər,
millət vəkilləri.

Məktəblilərə əzbərlətməklə

İtirdiklərimizin işgal gününü

Borcundan çıxar

bu məmləkətin

ən vətənpərvər müəllimi.

Ən vətənpərvər şairi şer yazar,

Vətənin könlünü alar.

Amma

qaytarmadığımız haqqı qalar

vətənin

boynumuzda.

4

Olanlarından ən gözəlini itirib

Yuxularında dadan qələbə sevincini

Gözünün yaşı quruyan

Ümidi didilib,

Arzusu oyum-oyum oyulan,

Səbri tükənməyən

Vətənim.

AĞ YUXULAR VƏ YAŞIL ÜMİD

I

Gecələr kimi gündüzlər qara,
Axşamla səhəri
Bilinməz bu yerlərin.
Adamı ağ gün ağardar:
Qara gün içində üzlər qara.
Qaranlıq dünyada azib qalıblar
Nağıl içində noğul balalar.
Qısılıb bir küncə
Səssiz-səmirsiz
O igid balalr,oğul balalar.

II

Çadırlar göz dağı,
Gör bir necə qaralır.
Çadırlar dərd qalağı
Torpağa qəm yağıb.
Cadir şəhərciyinin sakinləri-
Müvəqqəti qalanlar
Bir ad daşıyır neçə ildi
Qaçqınlar.
Bu acı yaşantı tale qisməti,
Alın yazısımı o insanların?
Cavab müşkül.
Dünyanın tünd üzü bəxtlərinə düşüb.

Gözlərdən sevinc qaćqın,
Üzlərdən təbəssüm
Dünyadan küsüb
kimi özünü,
kimi bəxtini qarğıyır.
Heç nəyə gücü çatmayanlar
əl üzüb hər şeydən
məyus-məyus ağlayır.
....Yorulub usanmadan bu qarı da beləcə
Üzü qibləyə
Hər sabah, hər gecə
Dua oxuyur.
Sifətində bir parça nur.
Dodaqlarının ucunda

Dua pıçıldaya-pıçıldaya
Yuxuya gedir.
Hər gecə ağappaq yuxular görür;
Yalın ayaqlarını tikanlar cıza-cıza,
Daşlar əzə-əzə,
Dərələrdən yel kimi,
Təpələrdən sel kimi
Enir düzə.
Yarib qaranlıqları can atır Gündüzə

Üz tutr yurd yerinə.

Kəndin toz-torpaqlı yolunu görür,

Görür ki tapılıb itkin nəvəsi-

İtkin nəvənin toyunu görür.

Ağlayır-oynayır,

Oynayır-ağlayır

Laçının havasına.

Diksinir yuxuda qəfil

Oyanır,

Göz açır çadır yuvasına.

Əllərini qaldırıb (cadar əlləri ağaca bənzəyir)

Gözlərin yaş yükünə aparır.

Çıraq gözlərin azalıb nuru oləziyir.

Bu qarı bir az da torpağa bənzəyir,

Elə bil torpaqla yaşıd kimidi.

Onu yaşadan bir gördüyü yuxuları ağ-ağ,

Və bir də yaşıl ümidi.

Ağ yuxuları gerçək gününü görəsən

ağ birçəkli xatın nənə

yaşıl ümidlərin çiçək gününü.

SEVDİM SƏNİ

Ağır-ağır əzabınla,
Dərdinlə,
Dayanıb duran səbrinlə,
Başına açılan min bir oyunla, ulu kökün,
Soyunla
Sevdim səni.

Param-parça ürəyinlə,
Qırılmış qanadınla,
Oyulan səbrinlə
Sevdim səni.

Yaşadım,
Yaşadım səninçün
Ürəyimdə kədər,
Gözlərimdə yaş
Nə can verdim,

nə candan keçdim
Mən.

Sadəcə
Sevdim, sevdim, sevdim səni,
Səni o qədər sevdim ki
Yarımı da sənə adaş seçdim,
Vətən.

ÖMRÜNÜN BU ÇİÇEK ÇAĞINDA

Qarşısında ömrünün çiçek çağını yaşayan bir tələbə qızın-Sara Ağayevanın (Selcanın) şeirləri... bu şeirlərdəki həzin,kövrək,yaşına görə hələ incə bir qızın könül duyğuları...

Birnəfəs bu şeirləri oxudum.O şeirlərdəki ürəyi duymaq üçün cavanlaşmaq,həzinləşmək lazım deyil, sadəcə olaraq ömrün çiçek çağına, gül çağına, bənövşə çağına boylanasan gərək. Boylananda görürsən ki;

Ayrılsaq yaxşıdır,

Başqa heç nə yox,

Elə bu cürə.

Yaxın dur,

son dəfə baxım sənə,

Gözlərini yadımda saxlamaq üçün,

Hərdən qəribəşəyib ağlamaq üçün.

Gəl belə ayrılaq.

Mən qızım yaşında olan bu şairənin şeirlərindəki təmizliyə, duruluğa sevinirəm. Onun kədərini, qüssəsini, sevincini duyuram. Bu kədərin və sevincin təkcə sevgi orbitində qapanıb qalmadığına da sevinirəm. Sara o çiçek ürəyində dünyanın da, xalqının da dərdini yaşıdır.

Şerimin üzünə baxmağa utanıram,

Utanıram şerimdən.

Şerimdə dərdim var,

Şerimdə qəmim.

Özüm öz ürəyimdən utanıram,

Dünyanın dərdi var

Ürəyimdə mənim.

Mən poeziyada hələ ilk addımlarını atan Saraya nə arzulaya bilərəm? Ancaq xoşbəxtlik! Elə xoşbəxtlik onu həyatda özü qazansın! Bax, bu çiçək şeirləri kimi...

Vaqif Yusifli

(Azərbaycan jurnal №9 1999)

MÜNDƏRİCAT

Fikrət Qoca. Sara Selcana xoş gəlmisən deyirəm 3

Ay kimi ağ

Dünyaya sığmayan istəklər	7
Dodaqlarında sözlər misra-misra.....	8
Bəmbəyaz qanadlarla.....	9
Bir az unudum səni	10
Candır yer əmanəti.....	11
Bir yazı altda	12
Gündən-günə üzülürəm.....	13
Bitirdim bu baharı	14
Bir damla göz yaşı	15
Dayan dayana bildikcə	16
Bitərmi ağrıları	17
İznimi ver	18
Bir çiçək ömrü	19
Tale naxışım	20
İlgıım	21
Sevdim	22
Dərkedilməz	23
Həyatın cavabı	24
Hisslərin ağrısı	25
Mən olan yer	27
Bu Saranı da sel aparır	29
Ay kimi ağ	30
Bir gecə	31
Gecə gündüzə döndü	32
Ümidsizliyə düçər etdiyin ürəyin	33
Ey bəşər	34
Söz baxtıM	35
Açılmadı o qönçə də	36
Orda	37

Gözəl.....	38
Bu mən mənə yad baxır	40
Min ilin yağmuru.....	41

Sevginin dan yeri

Dünyanın vaxtı.....	43
Sevgi şeiri.....	44
Gəlibdi.....	45
Sənə gəlmə deyəndən.....	46
Yol.....	47
Yağışa dönür.....	48
Mən şəkilsiz adamam	49
Ömrümdən bir yol gedir.....	50
Yarasalar.....	51
Qırılan gümanlar	52
Günü tutub qaranlıq.....	53
Sən boyda darıxıram.....	54
İlk kəlməsiydi.....	55
Sevgi sərdabəsi	56
Yoluna uzanası qollarım	59
Sən uzaqlardan.....	60
Gedirəm	61
Bir gecə	62
Getməyək burdan.....	63

Sadəcə vətən

Ən doğru ölməzlik.....	65
Vətənim	70
Ağ yuxular və yaşıl ümid.....	73
Sevdim səni	77

Vaqif Yusifli. Ömrünün bu çiçək çağında... 79

SARA SELCAN

Yovşanlı düzlərdə üzü küləyə

Bakı, “Elm və təhsil”, 2013, 84 səh

Bilgisayar tərtibçisi:

Şəmsiyyə Əliyeva